

6. Verkuyten, M., Kollar, R. Tolerance and intolerance: Cultural meanings and discursive usage. *Culture & Psychology*. 2021. Vol. 27(1). P. 172-186. <https://doi.org/10.1177/1354067X20984356>

Сінна Людмила

Національна академія Національної гвардії України

НАРАТИВ ЯК ЛІНГВІСТИЧНА КАТЕГОРІЯ

Наратив – це складна лінгвістична категорія, яка визначається не лише мовною формою, але й структурою та функцією тексту. Дослідження нарративу у лінгвістиці відзначається своєю актуальністю та розширеними перспективами для подальших досліджень. У нашому дослідженні ми розглянемо історичний аспект розвитку поняття «нарратив», представимо визначення відомих вчених сучасності та вказано нові напрямки дослідження нарративу у лінгвістиці, підкреслимо перспективи та шляхи подальших досліджень цієї лінгвістичної категорії.

Історія вивчення нарративу у лінгвістиці сягає своїми коріннями глибоко в минуле. Вже в античні часи видатні філософи розглядали нарративи як важливий аспект риторики та мови загалом. Однак сучасне розуміння нарративу суттєво вдосконалилося завдяки внеску структуралізму, постструктуралізму та семіотики. Зокрема, Ролан Барт вніс важливий вклад у вивчення нарративу, виділивши його структурні елементи та зв'язки між ними [1].

Сучасні дослідники нарративу розглядають цю категорію з різних перспектив. Наприклад, Вольф Шмідт визначає нарратив як основну структурну одиницю літературного твору і об'єкт дослідження для багатьох літературознавців і лінгвістів. Шмідт пропонує кілька ключових аспектів у визначенні нарративу: сюжетна послідовність, персонажі, час і простір, сюжетний розклад і повідомлення, зміна стану [2]. З іншого боку, Волтер Фішер аргументує, що нарративи – це спосіб конструювати дійсність, де мова виступає як основний інструмент формування нарративних структур [3].

Беручи до уваги той факт, що новий вектор дослідження нарративу у лінгвістиці набуває все більшого поширення, слід зазначити, що з одного боку, сучасні засоби аналізу текстів, такі як корпусна лінгвістика та обчислювальна лінгвістика, відкривають нові можливості для дослідження нарративів (автоматична обробка текстів дозволяє аналізувати великі обсяги даних та виявляти закономірності у структурі нарративів). З іншого боку, дослідники активно досліджують взаємодію нарративу з іншими лінгвістичними категоріями, такими як дискурс, жанр, та мовленнєва стратегія. Це дозволяє краще розуміти, як нарративи впливають на спосіб комунікації та як вони відображають культурні особливості суспільства.

На нашу думку, в сучасному світі перспективи дослідження нарративу як лінгвістичної категорії повинні бути різноманітними та багатоаспектними. Дослідження можуть включати аналіз нарративів у різних культурних

контекстах, дослідження впливу наративних стратегій на рекламу, політичну пропаганду та інші сфери громадського життя.

Крім того, розвиток технологій для аналізу текстів із використанням штучного інтелекту та машинного навчання розширює можливості для більш точного та об'єктивного вивчення наративів. Подальші дослідження можуть спрямовуватися на розкриття ролі наративу в сучасному інформаційному суспільстві та його вплив на формування світогляду та культурних цінностей.

На підставі вищевикладеного можна зробити висновок, що наратив являє собою важливу лінгвістичну категорію, яка розвивалася протягом багатьох століть та надалі залишається актуальною для дослідження. Сучасні визначення та підходи до наративу дозволяють розширити область його застосування та розуміння. Перспективи дослідження наративу включають в себе аналіз впливу наративів на різні сфери суспільства та використання сучасних технологій для більш глибокого розкриття цієї лінгвістичної категорії. Вивчення наративу сприяє кращому розумінню способів комунікації (як мова і спілкування впливають на наше сприйняття світу та взаємодію між людьми), культурних відмінностей та процесів утворення сенсу у текстах.

Список використаної літератури

1. Барт, Р. *Від твору до тексту. Антологія світової літературно-критичної думки XX ст.* / за заг. ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис. 1996. 633 с.
2. Fisher, W. R. The Narrative Paradigm: In the Beginning. *Journal of Communication*. 1985. Vol. 35(4). P. 74-89.
3. Schmid, W. Narrativity and Eventfulness. *What is Narratology: Questions and Answers Regarding the Status of a Theory*. Edited by Tom Kindt and Hans-Harald Muller. Berlin: Walter de Gruyter. 2003. P. 17-33.

Spilnyk Tetiana

Die nationale Akademie der Nationalgarde der Ukraine

KREATIVES SCHREIBEN IM FREMDSPRACHENUNTERRICHT AN DEN MILITÄRISCHEN HOCHSCHULEN

Heutzutage steigen Forderungen an der Vorbereitung der Absolventen der militärischen Hochschulen. Es handelt sich vor allem darum, dass zukünftige Offiziere außer Berufsausbildung auch mindestens eine Fremdsprache beherrschen sollen. Fremdsprachenkenntnisse brauchen sie nicht nur, um erfolgreich mit den ausländischen Partnern im militärischen Bereich zu kommunizieren, sondern auch diese Kenntnisse sind unerlässlich, wenn die Militärs an den internationalen Friedensmissionen teilnehmen möchten. Außerdem müssen die Absolventen der militärischen Hochschulen eigenständig und originell denken und diese Fähigkeiten in ihrer Berufstätigkeit verwerten.

Im Hinblick darauf wird die Ausbildung der fremdsprachlichen beruflichen Kommunikationskompetenz bei künftigen Offizieren von besonderer Bedeutung.